

Publicerad 2011-01-05 16:23 av Lena Själsöga Keijser
snövävare

törnfågel vackra

ljudande

rubin

sjung

ditt

vara

in i hans smaragdhänder

snö faller

till synes lätt

trädfolken bär

tunga mantlar

utan suckan

de bär dessa mantlar

med

fingrar

sträckta

fingerkronor

strålar

man

med vitt hår

långt vitt hår

ansiktet är skarpt markerat

han bär en vit mantel

en vandringsstav är i handen

ej av trä

den är av kristall

vid varje steg

rörelse

ljudar

toner

låsta portar

reglar

spricker

jublande i

tysta

ansikte vändes in i stjärnhav

han andas

stilla

andningen är

skapandefingrar

andningen

målar

vita sidenjordar är böljande

böljande

vidsvepande

föränderliga ändå

än då

ändå

i

vita kronblad

lyfts av

penslar

lyfts ur

vit ros skänker

doftande

är

han strålar

se rosen vitas doft

fylla

dig

kärlek andas hans fyllda steg

han vandrar med böljande mantel

klanger kristallklara stiger regnbågsskimrande

armvinge lägges om

mina axlar

i ett av träden stiger han

träd sluter mantelvinge om

länge stannar mina steg

han strör vitgnistor

och jag ler vid

mjuk beröring

sätter mig

stilla

snö dalar cirklar

smälter in

jag hör

hans

stämman

se skönheten skrida

dunen skriver gestaltande

ljuset sänker sig

tyst

tyst

var stilla

ur träd stråla tysthänge

inom smycke

synes

fotogenlampa brinner

med varsamma fingrar vrider hon ljuset ned

skärper ögonvyer

ur detta ljus stiga

pelare

snö dalar cirklar

sakta framträda de i

lugnstill

snövävare

väver

mantelljus

vitt

en mantel lägger de över mig

vila i din dröm

vila

vila

ur törnar stiger väg

törnrosor växa i

skönhet

av

vingar rör vid blad

törnfågel vackra

tack att du

är

så somnar jag stilla in

i

snörosendröm

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten